

Ο ΝΥΜΦΙΟΣ

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΑΛΑΙΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΙ

Του κ. Σ. ΒΕΡΒΕΝΗ

Λεθρον του Σ. Μητροπολίτου
Μηθύνης κ.κ. Διονυσίου

Καταστόλιστος ο ιερός Νυμφώνας από τόν άπατραπτόντα ούράνιον στολισμόν του περιμένει τόν περιπόθητο Νυμφίον.

Και ιδού έρχεται! Έρχεται ο Νυμφίος «ό κάλλι ώραιος παρά πάντας άνδρώπους»! Έρχεται «έν τώ μέσφ τής νυκτός», νά σκορπίσθ τής ήθικής νύκτας τ' άποτρόπαια σκότη μέ τό άπλετο και άνέσπερο φώς Του! Έρχεται νά έτοιμάσθ τό Μεγάλο πνευματικό Συμπόσιον τών Γάμων Του νά καλέσθ όμοτράπεζο και συνδαιτημόνα τόν άνθρώπο! νά τού προσφέρθ τό ζωοποια έδέσματα, τόν ούράνιον Άρτον και τό ούράνιον Πόμα νά τόν περιβάλλη μέ στολήδόξης και λαμπρότητος ξεχωριστής και νά τού μεταγγίσθ φαιδρότητα και εὐθυμία ούράνιον!

Όλα μαζί, Νυμφώνας, Νυμφίος, Συμπόσιον, έτοιμάζον άπό μιάν έρωτήτα μυστικόπαθη, άπό μιάν έξαορν ύπερκόσμιον, άπό μιά θεϊκή μυσταγωγία! Όλα προβάλλον μοναδικό σκοπόν τόν τόν άνθρώπο! Πόσον άμέτρητος ή τιμή πού σοῦ γίνεται άνθρώπε! Για σένα κινητοποιούνται τά ούράνια και τά επίγεια, Άρχαί και Κυριότητες, Δυνάμεις και Χερουβείμ και Σεραφείμ! Για σένα στολίζεται ο Νυμφώνας ο Μυστικός! Για σένα έρχεται ο Νυμφίος τής Έκκλησίας! Για σένα τό Συμπόσιο! Για σένα ή δόξα και ή λαμπρότης!

Όλα μαζί σάν κήρυκες μεγαλόφωνοι διακηρύττουν τήν έξαιρετική σου καταγωγή, και τόν ύψηλό σου προορισμόν! Είσαι τό έξαιρετικό άντικείμενον τής πειδ τρυφεράς αγάπης και στοργής και φροντίδος τού Νυμφίου!

Θά μείνης άρά γε άδιάφορος, άσυγκίνητος, άδάκρυτος σ' αυτή τήν ύψιατη τιμή; Θά περιφρονήσθ άρά γε μαζί μ' αυτή τόν Νυμφίο; Μή γένοιτο άδελφέ!

Άποτίναξ τόν ήθικόν ύπνον πού σ' έμποδίζει νά αισθανθής τί είσαι εις τήν ούσίαν. Άποτίναξ τή νάρκη και ραθυμία πού σοῦ βαρύνουν τή ψυχή! Ανάστη! Ξύπνα! Έτοιμάσου νά ύποδεχθής τόν Νυμφίο!

Φόρεσε ένδυμα γάμου για νά εισέλθης συνοδος του εις τόν Νυμφώνα και νά παρακαθίσθ εις τό Συμπόσιο! Καθάρισε πού παντός κάθε ρύπον τής ψυχής σου!

Λάμπρυνε τήν στολήν τής και περιχαρής ύμνης, δοξολόγησε, μεγάλυνε τόν Νυμφίον Χριστόν!

Μηθύνης ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑ

Κύριε! Παράθετο τό ποτήριον...

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Τό Άθηναϊκό καταπράσινο τοπίο. — Τά εύκάλυπτα οί άκακίες και οί λιγερόκορμες λευκές πού ρίχνουν στήν πυρωμένη άσφαλτο τό χάδι τής δροσιάς των. — Ένας κόσμος όλόκληρος κερδίζει τό ψωμί του από τά λουλούδια. Όπου οί άνδόκηποι μεταβάλλονται εις χρυσορυχεία.

Τού τακτικού συνεργάτου μας δημοσιογράφου κ. Ν. Συρίου

ΑΘΗΝΑ, Άπρίλιος. — Ό ύπουργός—Διοικητής τής πρωτεύουσας κ. Κ. Κοτζιάς είναι ός γνωστόν, ο άνθρώπος τών μεγάλων σιγμών και τών ώραίων έμπνεύσεων. Μιά, λοιπόν, από τής τελευταίες έμπνεύσεις του—και ίσως ή ώραιότερη—μέσα σ' αυτές τής μεγάλης σιγμής πού περνά ή άνθρώπινη εινε και ή οργάνωσις τής εβδομάδος τών Άνθέων.

Πέρου, τέτοιον καιρό, μās είχε ξεσηκώσει όλους, ή Διοίκησης τής Πρωτεύουσας, μέ τήν εβδομάδα τού Πρασίνου. Έντυπα, δημοσιεύματα, παννώ και τυχοκλήσεις, έρανοι, συνεργεία, δενδροφυτεύσεις. Και τό αποτέλεσμα; Τό βλέπουμε φέτος. Η Άθήνα μας τείνει ν' αποκτήσθ, επί τέλους, σίν τώ χρόνφ ένα πράσινο φύλλο, λίγη ύπόνοια σκιάς, τήν εύλογία και τό άγιο μύρο τού δεγνόνου.

Ός διά μαγείας μετεβλήθη μέσα σ' ένα χρόνο ή σκηνοθεσία τού άδενδρου και αύμηροῦ άθηναϊκού τοπίου. Έκει πού άπλώνονταν—άλλοτε—άγροί χέρσοι, οικόπεδα, ρεμματιές και άλλων, βλέπεις τώρα νά ξεπερνάται, από τή μιά μερα στήν άλλη, σάν μανιτάρια από τή γή τά πρόσχατα, γελαστά, καταπράσινα παρκάκια, οί πνεύμονες τής μακρινής άθηναϊκής φτωχογειτονιάς. Χάρμα οφθαλμών εινε—τώρα τό καλοκαίρι—

μέ τής... φουσκοδεντρίες—τό Άλσος τού Πολυγώνου, τ' άνθισμένα παρτέρια τής οδού Φωκίανος Νέγη, πού θμιρίζει βαρκελωνέζικες «ράμπλες». Και δέν παύει ν' ανακαλύπτει παντού κανείς όλο και καινούργιες άλλες, όπου αναπτύσσονται, στή σειρά μέ τρόπο θυμαστό και φουντώνουν και ρίχνουν στήν πυρωμένη άσφαλτο τά χάδι τής δροσιάς των, τά εύκάλυπτα, οί άγριοσακίαι, οί νεαρές, λυγρόκορμες λευκές, πού σιωπώνται και κουνιώνται στόν άέρα και θροοῦν κοκκέτικα τή μεταξωτή άσημόλευκη φυλλοσάϊ τους.

Κάτι άνάλογο προηγήνεται έφέτος, στο τέλος τού μηνός, μέ τήν εβδομάδα τών Άνθέων. Η άλλήθεια εινε οτι στο κεφάλαιο τών λουλουδιών ή Άθήνα μας δέν ύστεροῦσε καθόλου. Δέν ύπάρχει στί, από τήν Πλάκα ως τά Πατήσια και από τό Παγκράτι ως τήν Κολοκωνθού πού νά μήν καλλιεργεί μέ πάθος τό περιβόλακο του, τό μικροσκοπικό άνθόκηπό του. Άκόμη και τό μικρότερο φτωχικό έχει νά επιδείξει μέ καμάρι, κάτω στήν αυλή, τήν περικοκλάδα του, μιά κληματαργία, φορτωμένη άγουρίδα, λίγες γλάστρες φυτεμένες μέ γεράνια, μέ αγιόκλημα, μέ βασιλικό. Και δέν ύπάρχει μοντέρνα πολυκατοικία χωρίς τήν απαραίτητη «ζαρτινέρα» στα

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

Η μεθοδική εργασία του Υπουργείου.—Νά γνωρίσουμε τήν Ελλάδα—Θησαυροί άγνωστοι στοῦς πολλούς.—Μεγάλη ή φήμη, μικρά όμως ή κίνησις...

Τού τακτικού συνεργάτου μας κ. Γ. Φ.

Β.

Στό προηγούμενο σημείωμά μας ένοιόσαμεν οτι τό νησί μας έχει πλούσια και άφθονά μέσα για νά αναπτύξθ έπως τού άξίζει τήν τουριστική του κίνησι. Με εύχαρίστησι μανθάνουμε, οτι στο Έγ υργείον Τόπου και Τουρισμοῦ, πού διευθύνει ο κατέλληλος άνθρώπος για τήν κατάλληλη θέσθ) ύπουργός κ. Νικολούδης, γίνεται σπουδαιότατη και μέθοδική εργασία για τήν οργάνωσι και προώθησθ τού έσωτερικού τουρισμοῦ, ειδική δε έπιτροπή έμελέτιται τό ζήτημα τής διευκόλυνσεως τών ταξειδιών τών λαϊκών και εργατικών τάξεων από τήν Πρωτεύουσα στας Έπαρχίας και τάνταπαιν, όχι μόνον για ψυχγωγικούς αλλά και για μορφωτικούς λόγους. Το σχετικό σχέδιο νόμου κατηρτίσθη, μετ ξυ δε άλλων προβλέπεται και ή διανομή στοῦς εκδρομείς ειδικών τουριστικών δελτίων, μέ τά οποία θά έχουν ώρισμένας έκπτώσεις στα ναύλα, τούς σιδηροδρόμους, ξενοδοχεία κλπ. Η μεταξύ τών λαϊκών ιδία μαζών τών διαφόρων τμημάτων τής χώρας επικοινωνία σ' ουτελει όχι μόνον στο νά δώσθ κάποια ψυχική χαρά στόν εκδρομέα, ο οποίος ξεφεύγει ένα δυό μέρες από τόν συνεχή άγώνα τής σκληρής βιοπάλης, αλλά και τόν μορφώνει σέ πλείστα ζητήματα. Αν ειναι διανοούμενος, θά πλουτίσθ τής γνώσεις του μέ χιλίες δυό ιστορικές και εγκυκλο παιδικές πληροφορίες, πού θά τού δώσθ ο τόπος πού θά επισκεφθθ. Αν ειναι έμπορος, βιομήχανος, εργάτης, αγρότης, θά ιδθ και θά μάθθ έπίσθ; πολλά, χρήσιμα για τή δουλειά του και τόν κλάδο του. Και ή γ ωριμία άλλη μέ συναδέλφους του, τού άλλου τόπου, μπορεί νά τού σταθθ χρησίμη σέ πολλές περιστάσεις.

Άλλά και ένα άλλο αποτέλε-

παράθυρα και στα μπαλκόνια. Όστόσο—παρ' όλα αυτά—δέν ήταν καθόλου περιττή ή έβδομάδα τών Άνθέων. Θά συντελέσθ, θετικώτατα, ώστε νά αναπτυχθ ή ακόμη πιό πολύ και νά συστηματοποιηθ ή κάποις ή έμφυτη αγάπη τού άθηναϊκού κοινού πρὸς τά λουλούδια πού εινε τά ευγενέστερα και πιό εκφραστικά κομποτεχνήματα τής θείας Δημιουργίας. Τά λουλούδια, πού τόσο πολύ μιλοῦνε στή ψυχή μας. Η έβδομάς τών άνθέων άλλως τε έχει και τήν πρακτική, τήν πενή άποψη τής. Η άνθοκομία—όπως ξεύρετε—κατήγησε πού σωστή επιστήμη. Θά έπρεπε, ίσως, νά πούμε βιομηχανία. Τά λουλούδια πληρώνονται μέ ίσον βάρος χρυσοῦ. Κόσμος και ντουινας κερδίζει τή ζωή του στοῦς άνθοκίπους—εργοστάσια άνθέων τούς λένε τώρα—και στα άνθωπωλεία τής πρωτεύουσας. Ξεύρετε, λοιπόν, τή κίνησις θά δημουρηθθ; Τί χρήμα θά πείσθ στήν αγορά, μέ τά βραβεία, τής παρελάσεως, τ' άνθοστόλιστα άρματα, τής φανφαρές; Μέγας, λοιπόν και ιερός ο σκοπός τής Έβδομάδος τού Λουλουδιού. Εινε δε άξιον άπορίας πώς δέν ξεσηκώθησαν ακόμη και οί έπαρχίες, νά οργάνωνουν κάθε τόσο και από μιάν Έβδομάδα. Χρειάζεται, βέβαια, νά δημουρηθθ ή κάποια κίνησις! Άς πάρουν τήν πρωτοβουλία οί άρμόδιοι.

μα τών συνεχών ταξειδιών στο έσωτερικό τής χώρας, ειναι έπίσης σπουδαίο και άξιο προσοχής. Οί Έλληνες θά γνωρίσουν τόν τόπο τους, θά γνωρίσουν τήν Ελλάδα! Πόσες πόλεις τής τόσου τόποι τής, πόσα νησιά, πόσα βουνά τής, δέν ειναι άκριτως σπ υδαίτερα, άνώτερα, ώραιότερα και υγιεινότερα από άλλα τού έξωτερικού, τά οποία έως τώρα προσήλκυαν πολλούς, μόνον χάρις στήν οργανωμένη και κατάλληλη προπαγάνδα και ρεκλάμα! Λίγα πολύ λόγια, άπ' τής εύπορης ιδίως τάξεως, αντί νά πάνε στο έξωτερικό, προτιμούν ως σήμερα νά κάνουν ένα ταξειδίον στήν Κρήτη π. χ. για νά έπισκεφθουν τά ιστορικά άνάκτορα τής Κνωσσού και τό μοναστήρι ο μωσειο τού Άρκαλείου μέ τά σπουδαιότατα άρχαιολογικά εδρήματα τού μινωϊκού πολιτισμοῦ.

Και όμως εκεί θά έμεναν κατάπληκτοι εταν θά έδελπαν εκ τού πλείστον πολιτισμοῦ πού ηύμασε πρὸ χιλιάδων ετών, άνωτερο και από τό σημερινό, αν παραβάλουμε τή μέρα πού διέθεταν τότε οί άνθρωποι. Και πόσοι από ήμās δέν προτίμησαν τό έξωτερικό, από τού νά έπισκεφθουν τήν Όλυμπία, τή Σπάρτη, τούς Δελφούς, τό Μεσολόγγι, τή Κέρκυρα, τό Μετώρα, τή Σαντορίνη, τή Σκόρο, τήν Έδεσσα και τούς άλλους τόπους; Όσοι όμως κατά τύχη τούς ιδούν και τούς γνωρίσουν τρίςουν άπό έκπληξη και θαυμασμό τά μάτια! Τί θησαυροῦς πράγματι περικλείει ο τόπος μας, πού οί περισσότεροι δυστυχώς άγνοοῦν! Και πόσο θά ηύξανε ή υπερηφάνειά μας, ή αγάπη και ή λατρεία για τή χώρα μας, τή χώρα αυτή τών ολυμπίων Θεών, αν τή προσέξαμε και τή γνωρίξαμε καλλίτερα!

Ειδικά τεύχη, εφημερίδες, περιοδικά, βιβλία πολλές φορές έγραψαν και γράφουν για τό «δραμαίο και ιστορικό νησί τής Σαπφούς» και τούς κατοίκους του. Καίτοι όμως ή φήμη του ειναι μεγάλη, εν τούτοις ή αναλογία τών εκδρομείων και τών έπισκεπτών από τό έσωτερικό, ειναι πολύ μικρή εν συγκρίσει μέ τήν κίνησι πού παρατηρείται στο άλλους τόπους, πού έχουν όλιγώτερο τουριστικό ενδιαφέρον.

Με ποιό τρόπο όμως θά προκαλέσουμε περισσότερο τό ενδιαφέρον τών έπισκεπτών τού νησιού μας και θά δημιουργήσουμε μιά ζωηρότερη πρὸς αυτό κίνησι, θά άσχοληθούμε και σέ τρίτο σημείωμά μας.

Η ΕΦΕΤΕΙΝΗ

ΕΛΛΙΟΥΡΓΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Ληξάσις τής ελαιουργικής περιόδου εις όλας τās περιφέρειας τής νήσου, έπερατώθησαν αι εργασίαι εις όλα τα ελαιουργεία. Υπολογίζεται οτι έξεθλίβησαν συνολικώς περί τα 80 εκατομμύρια οκάδες ελαιόκαρπου, εκ τών οποίων τα 20 εκατομμύρια εις τα συνεταιρικά ελαιουργεία. Η παραχθείσα ποσότης ελαιολάδου υπολογίζεται εις 18 εκατομμύρια οκάδας.

ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Συνήλθε προχθές Σάββατον εις συνεδρίαση υπό τήν προεδρίαν του Νομαρχοντος Διευθυντοῦ κ. Δελήμασθ τό Συμβούλιον τού Γεωργικού Ταμείου Λέσβου.

“ΕΞΕΛΙΞΙΣ”
 ΠΡΩΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΔΗΜ. Π. ΛΕΟΝΤΗΣ
 Γιάννη Δελή 20
 Προστάσιμος Τυπογράφος
 Φώτης Λιανόπουλος
 'Αγ. 'Αποστόλων
 Διά τας δημοσιεύσεις σας
 απευθύνσθε εις την Διεύθυνσιν
 Ουδέμια απόδειξις πληρω-
 μής είνε έγκυρος, εάν δεν φέ-
 ρει την σφραγίδα της εφημερι-
 δος και την υπογραφήν του
 Διευθυντού.

Ο ΑΝΤΙΛΑΛΟΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
 — Έπανήθη την παρελθούσαν Πέμπτην έξ 'Αθηνών η Α. Σ. ο Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. 'Ιάκωβος.
 — 'Ανεχώρησε την παρελθούσαν Πέμπτην έξ 'Αθηνών ο Παπαλέκας άφορ έπεθεώρησε τας δικαστικάς άπρεσίας της πόλεως μας.
 — 'Η πεσοδα κατά την παρελθούσαν Κυριακήν ραγδαία βροχή δεν έπέφερε ζημίας εις την γεωργίαν.
 — Παρελήθη παρά το ένταυθα υποκαταστήματος της 'Αγροτικής Τραπέτης ο παραγγελθείς διά τας ανάγκας της νήσου βαμβακόσπορος ποικιλίας "Ακόλα".
 — Συνήλθε προχθές εις συνεδρίαν το Συμβούλιον της 'Επαρχιακής οδοποιίας υπό την προεδρίαν του Νομαρχούντος Διευθυντού κ. 'Ανδρ. Δελήμπαση.
 — Ο μηχανικός των κοινοτήτων κ. Βαθρακούλης μετέβη την παρελθούσαν έβδομάδα εις 'Αγρα, Παράκοιλα και Σκαλοχώρι προς έπιθεώρησιν των διά προσωπικής εργασίας επισκευαζομένων οδών.
 — Κατηρώθησαν και ύπεβλήθησαν προς έγκρισιν οι προϋπολογισμοί των κοινοτήτων Φιλίας και 'Ασωμάτου.
 — Διά της υπ' αριθ. 31191 αποφάσεως του υπουργείου των 'Εσωτερικών ανεγέρθη η ίδρυσις Ταμείου άνεγέρσεως διδασκαλίου εις την κοινότητα 'Αρίσβης.
 — 'Η δοθείσα την παρελθούσαν εβδομάδα θεατρική παράστασις υπέρ του μαθητικού συστήτου του 'Α' Δημοτικού σχ λείου ετέφθη υπό έπιτυχίας.
 — 'Η εργασία διά την ίδρυσιν της βιβλιοθήκης της πόλεως μας συνεχίζεται πυρετωδώς από την επί τούτω καταρτισθείσαν 'Επιτροπήν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
Συγχαρητήρια
 Ο κ. Παναγιώτης Σεραφείδης ιατρός και η Δ)νις 'Ελλη 'Ελευθεριάδη αδελφή του συναδέλφου κ. Μίμη Ελευθεριάδη ηγερβωσθησαν.
 Η «'Εξελίξις» απευθύνει θερμότατα συγχαρητήρια.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΘΕΟΔ. Δ. ΣΟΛΟΓΕΝΗ
 Κεντρική 'Αγορά (Πηγαδάκι),
 ΜΥΤΙΛΗΝΗ
 Κασιμήρια έκλεκτά διάφορα.
 Κομψότης, στερεότης

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΩΣΤΑ Σ. ΜΑΚΡΗ
 ΜΥΤΙΛΗΝΗ
 'Οδός Βερναρδάκη 10
 (Κουλιμπάρα)
 'Αριθ. Τηλεφ. 6-10

ΖΗΤΕΙΤΑΙ προς αγοράν σπίτι έξοχικό με άρκετήν περιοχίν όχι πολύ μακρὰ από την πόλιν εις τιμήν πραγματικής εύκαιρίας. Προσφορά γραπτά στα γραφεία μας. Μεσίται αποκλείονται.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΗ

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΟΜΙΛΕΙ Ο κ. ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ
ΤΟ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ

Εις ένα από τα τελευταία φύλλα της μεγάλης φιλολογικής επιθεώρησης της 'Αθήνας «Παρασκήνια» που διευθύνει ο κ. Ν. Συναδινός, δημοσιεύεται συνέντευξη με τον κ. Στράτη Μυριβήλη και τους άλλους λογοτέχνες που βραβεύθηκαν από την 'Ακαδημία. Ο κ. Μυριβήλης μίλησε με τό θάρρος που τον διακρίνει, για τό βραβείο που του δόθηκε και που επέστρεψε στην κριτική επιτροπή της 'Ακαδημίας. 'Η συνέντευξη με τον ξεχωριστό συγγραφέα έκανε μεγάλη έντύπωσιν στον λογοτεχνικό κόσμο της πρωτεύουσας και συζητείται ακόμα με ένδιαφέρον. Την αναδημοσιεύουμε παρακάτω:

Ο κ. Μυριβήλης που πήρε τον έπαινο από την 'Ακαδημία και τό βραβείο από την κριτική επιτροπή φαίνεται σάν θυμωμένος για τον έπαινο. 'Η συζήτηση από δω κάτω θα είνε κάπως λεπτομερέστερη στά καθέκαστα της 'Ακαδημίας. 'Ετσι θίγουμε με κάποια έπικαιρότητα τον χλιοσυζητημένο σκοπό των ακαδημαϊκών αυτών διακρι-

σεων. 'Αλλ' ας πιάσουμε την κουβέντα:
 — Πώς δεχτήκατε την είδηση του έπαινου, ήταν η πρώτη ερώτησή μας.
 — Σάν μιάν έκπληξη η σάν μιάν συνέπεια της εργασίας;
 — Βέβαια σά μιάν έκπληξη, μάς απάντησε ο κ. Μυριβήλης. Είναι τό όγδοο βιβλίο που βγαίνει από τό έργο μου τό λογοτεχνικό. 'Οχτώ τόμους εργασίας, που όλοι είχαν την απήχρησή τους στην ψυχή του ελληνικού λαού, και όλοι άκούστηκαν πού έξω από τό σύνολο. Διδάσκονται σ' όλα τά ξένα Πανεπιστήμια που υπάρχει έδρα νεοελληνική, και μεταφρασθέντες εν όλω ή εν μέρει. Και είνε η πρώτη φορά που με ανακάλυψε η 'Ακαδημία, και μου έδωσε τό ένα τέταρτο ενός χρηματικού βραβείου και ένα έπαινο. Αυτό σημαίνει πως για τίποτα δεν πρέπει νάμαστε άπελπισμένοι στη ζωή.
 — 'Η κριτική επιτροπή της 'Ακαδημίας 'Αθηνών βάζοντας την άπόφασή της για τά λογοτεχνικά βιβλία της χρονιάς προσπαθεί να καθορίση αξιολογικά τη λογοτεχνική παραγωγή του τόπου μόνον επί τη βάσει των αισθητικών της κριτηρίων η βαρύνουν και άλλοι παράγοντες στις αποφάσεις της;
 — Βέβαια, μόνο τό αισθητικό κριτήριο των ακαδημαϊκών αποκάλυπτε η αξιολογική κατάσταση των λογοτεχνικών έργων. Άθε χρόνο είνε σά να δίνουν

ξετάσεις μπροστά στην πνευματική 'Ελλάδα, που είνε και που βρίσκονται αισθητικά. Τά λογοτεχνικά βραβεία, άλλως τε, βγαίνουν με την έγκρισή της ακαδημαϊκής όλομέλειας, έπομένως μάς δείχνουν τον μέσον όρο της καλλιτεχνικής προσόδου του Σώματος. Είνε εκεί μέσα τόσο στρατηγού, χημικού, έγκριτοι δικηγόροι, έπιστήμονες και βιολόγοι. 'Η συνισταμένη της αισθητικής των προαγωγών εκφράζεται κάθε χρόνο από τά λογοτεχνικά βραβεία που δίνουν. Δεν πρέπει να είμαστε δύσκολοι άφορ υπάγχει μιάν μικρή αλλά φανερή άνοδος του πνευματικού επιπέδου.

'Ακαδημία και Κοινό.
 — Για τό λογοτεχνικό βιβλίο η ακαδημαϊκή αυτή αναγνώριση σέ ποιή σχέση βροσκαται με την κοινή έπιδοκιμασία;
 — 'Η ακαδημαϊκή αναγνώριση δεν έχει καμιά σχέση με την έπιδοκιμασία του αισθητικά μορφωμένου Κοινού, όπως δεν υπάγχει κανενός είδους έπαφή του ακαδημαϊκού Σώματος με την εν γένει πνευματική ζωή της 'Ελλάδας. Εύτυχώς τό «Γαλάζιο Βιβλίο» είχε προφτάσει να ξαντλήσει και τη δεύτερη χιλιάδα του όταν πήρε τον έπαινο της 'Ακαδημίας. 'Ας μη μιλάμε ως τόσο δυνατά.
 — Σεις προσωπικά τί προτιμάτε. Τόν έπαινο της όλομέλειας της τάξεως η τό ενδιαφέρον της λαϊκής ψυχής;
 — Βέβαια τό δεύτερο. 'Η ερστη και άμεση έπαφή της λογοτεχνικής μου προσπάθειας με τη λαϊκή ψυχή, είνε η μοναδική παρηγορία και περηφάνεια μου και μόνο αυτή μου γλυκαίνει την αίσθησή της και τον άνικανοποίητο έλεγχο με τον όποιο αντικριζώ προσωπικώς έγώ, αυτή τη λογοτεχνική μου προσπάθεια. 'Αμα ένας καλλιτέχνης αιστανθή πόσο άτρύγητος, πόσο άφθονός, πόσο παρθένος είνε ο κόσμος της ελληνικής όμορφιάς που μάς τριγυρίζει, δεν μπορεί παρά να δομηθή όλόσωμα και όλόψυχα άπ' αυτόν τον έρωτα προς τη γή, προς τη θάλασσα και προς τό λαό του τόπου του, προς τη ψυχή και τη γλώσσα αυτού του αιώνιου και ώραίου λαού. Τότε κατέχεται από τον καιμό της εκφράσεως. Θέλει να τό δώσει όλα και να τό κλειση όλα μέσα στη συνθετική ερωτική έξομολόγηση, που είνε κάθε γνήσιο έργο τέχνης. Και τότε είναι που ανακαλύφρτε τη φτώχεια του. Θάδινα και γώ δεν ξέρω τί, να μπορούσα να διδάξω στους γελοίους που κομπάζουν για την ξενομανία τους, πόσο μικροί και άνεπαρκείς, πόσο άπλεροι και αδύναμοι είμαστε για την 'Ελλάδα.

Τό βραβείο επιστρέφεται.
 — Είνε άλήθεια πως άρνηθήκατε να παραλάβετε τό βραβείο της 'Ακαδημίας και γιατί;
 — Ναι. 'Εγραψα ένα γράμμα στην 'Ακαδημία και της ξήγησα τό πράμα. Της είπα πως η χαρά μου στάθηκε τόσο μεγάλη, να βλέπω πως άρχισαν τά καλογοραμένα βιβλία να κυνούν την προσοχή όλων των τάξεων του ελληνικού λαού, ακόμα και κεινών που είνε ακόμα άπροετοιμαστές για να τά δεχτούν, ώστε δε θέλω να δηλώσω αυτή μου τη χαρά με τό χρηματικό βραβείο που συνώδευε τον έπαινο για οικονομική μου ύσο μπορώ πού έντο-

Στό πέρασμα του Χρόνου
ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΚΥΜΑ

“Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στη γνώριμη, την όμορφη άκρογιαλιά με τό μικρό καφεενάκι, με τά κάτασπρα λιτρίδια, με τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες άποτραβηγμένες έξω, σά στεγνά φύκια.
 “Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στο ίδιο μέρος, στην ίδια ζωή, μακριά πιά από την μεγάλη, την πολυθρόνη πολιτεία. 'Ερχεται μονάχη άργά έτσι σάν και τότε από τον άμαξιτό παραλιακό δρόμο κι' άκούει τό κύμα να τραγουδά γλυκά τό παλλό του τό τραγούδι.
 “Ο ήλιος βασιλεύει χρυσός, όλόχρυσος πώς από τά βουνά, ριχνά τις άκτίνες του σά τά λίγα συνειδήσια που έχουν μείνει σάν όλοκάθαρο ούρανο και παίζει σάν σάτυρος μαζί τους. 'Ετσι σάν και τότε... Μονάχη από τον άμαξιτό δρόμο, έρχεται προς τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, πόχουν άποτραβήξει στη στεριά οι ψαράδες. Και ό νεός της τώρα που ξαναβλέπει τό μικρό καφεενάκι, τά κάτασπρα λιτρίδια της άκρογιαλιάς, τά βουνά της 'Ανατολής πέρ' από τη θάλασσα, την ξαναφέρνει πάλι στη ζωή των είκοσι χρονών.
 “Όλοι την έβλεπαν τότε λαχταριστά σά μάτια κι' ήτανε χαρά τους να μιλούνε μαζί της κάθε φορά που την αντίσταναν στην άκρογιαλιά. Τώρα δεν είνε πιά, παρά μιάν γυναίκα με όνειρα που ορβύσανε και με πόθους που πεθάνανε, στην μακρινή πολιτεία, έτσι καθώς περνούσαν οί μέρες πότε άργά και πότε γοργά σά γυρίσματα του χρόνου.
 Βλέπει τά κάτασπρα λιτρίδια της θάλασσας και θαρρεί πως της μιλούν για τά όμορφα της μάτια. Τά βουνά της άνατολής νιώθει να της λέγει για τις όμορφίες της και τότε σάν και τότε... Μικρό λιμανάκι των ψαράδων και οι φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, για τό λιγερό της τό κορμί, για τό όμορφο της πρόσωπο. Και τό κύμα, θαρρεί πως της τραγουδεί τις άγάπες της, τους πόθους της, τά όνειρά της.
 “Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στο ίδιο μέρος, στο ίδιο άκρογιαλί.
 “Ο ήλιος βασιλεύει χρυσός, όλόχρυσος πώς από τά βουνά. 'Ετσι σάν και τότε... Δυό-τρεις βαρκοούλες γυρίζουν από τό ψάρεμα στο μικρό λιμανάκι και ρυτιδώνουν άργά τη θάλασσα, σάν εκείνες τις άέχαστες που έγύριζαν και τότε...
 Τό κύμα πέφτει και ξαναπέφτει σά κάτασπρα λιτρίδια και τραγουδά άδικα που τον παλλό του τό σκοπό, τις άγάπες και τους πόθους που πεθάνανε.
 Τραγουδά γλυκά, ναουριστά τις όμορφίες των είκοσι χρονών και τά όνειρα της γλυκειάς εκείνης έποχής, που ορβύσανε μέσα σέ κάτι βράδια μακρινά, σάν κι' αυτό που έρχότανε πάλι να τυλίξη στο σκοτάδι του, τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, τό μικρό καφεενάκι, τά βουνά της 'Ανατολής πέρα από τη θάλασσα. Ναι, σάν κι' αυτό που έρχότανε να τά τυλίξη όλα στο σκοτάδι του...
 δ. λ.

κή μου ένίσχυση στη βιοπαλία. Παρακάλεσε να δώσουν αυτά τά λεφτά στους κλητήρες της 'Ακαδημίας ως μικρό φιλοδώρημα.
 — 'Ο έπαινος της 'Ακαδημίας βαρύνει στην κυκλοφορία του βιβλίου; Κι' άκόμη ποιό συμπέρασμα βγάξετε για την ποιότητα της λογοτεχνικής μας παραγωγής κρίνοντάς την από τά βραβευμένα βιβλία της 'Ακαδημίας;
 — 'Η ποιότης της λογοτεχνικής μας παραγωγής δεν μπορεί να κριθή άπ' τά βραβεία που έδωσε η 'Ακαδημία. 'Εξω από την 'Ακαδημία και πέρα από την 'Ακαδημία δημιουργείται η άληθινή πνευματική ζωή της 'Ελλάδας. Και αυτή η ζωή είνε γεμάτη χυμούς και όρη, γεμάτη κέρι και φρεσκοδά. Τη χαίρομαι και εκφράζω αυτή τη χαρά μου όσο μπορώ πού έντο-

να στην επιθεώρηση του λογοτεχνικού βιβλίου, που κάνω κάθε Κυριακή άπ' τό Ραδιοφωνικό Σταθμό.
Τά κρατικά βραβεία.
 — Πώς αντικριζέστε γενικά τά Κρατικά βραβεία του 'Υπουργείου της Παιδείας που δόθηκαν;
 — Πιστεύω πως αυτά έχουν τη μεγαλύτερη ήθική σημασία για τους λογοτέχνες. Γιατί η άπονομή τους γίνεται από επιτροπή πάντα πολύ διαλεγμένη. Πολύ με συγκινεί η ιδέα πως τό έργο μου έδωσε την αισθητική χαρά σέ ανθρώπους σάν τον Παναγιωτόπουλο, σάν τον Προβελάνη, σάν τον Αγγέλη και τους άλλους που κρίνανε την άπόδοσή της χρονιάς στη πεζογραφία μας. Γιατί είναι όλοι τους στην πρώτη σειρά συναγωνιστές και συναδέλφοι στην προσπάθεια που μάς ενώνει. 'Όμως σάς βεβαίω πως δε θα μιλούσα καθόλου αν τό χρηματικό βραβείο έδινόταν όλόκληρο και άκομμάτιαστο σάν άγαπητό μου συναδέλφο με τον όποιο τό μοιράστηκα. Τριάντα χιλιάδες, ήδη όλες μαζί δεν φτάνουν για να ξαναβγάλω τό «Γαλάζιο Βιβλίο». 'Αλλοι υπάγχειν χρηματικά βραβεία που αυτά καθ' έαυτά είναι άνεπαρκή για να άνακουφίσουν τον βραβευόμενο. 'Αλλά εκεί υπάγχει ένα τόσο μεγάλο κύρος στο γεγονός της βραβεύσεως, που εκείνος που θα πάρει τό Γκονκούρ π. χ. ξέρει πως έξασφάλισε εκατοντάδες χιλιάδων τραβήγματα του έργου που βραβεύθηκε. Σέ μάς λοιπόν τό χρηματικό βραβείο πρέπει «η νάνα η να λείπει», που λέει τό τραγούδι. 'Αλλά είμαστε μαθημένοι ακόμα στη μέγιστη της πενταροδεκάρας. Πριν από λίγα χρόνια η κ. Χωρέμη θέλησε να βοηθήση τους νέους δραματογράφους και άθλοθέτες μερικές λίρες και έβαλε την 'Ακαδημία να τις δώσει στο καλύτερο θεατρικό έργο της χρονιάς. Οί ακαδημαϊκοί πήραν τις λίρες, τις είδαν με κατάπληξη και τρόμο και... σάν να επρόκειτο να τις δώσουν από την τσέπη τους, δεν πήγε τό χέρι τους να τις προσάφρουν. 'Η κ. Χωρέμη είδε κι' άπόειδε, θυμωσε και πήρε πίσω τά λεφτά της. Καλά έκανε. Εύτυχώς τώρα τελευταία τό Κράτος άρχισε να στέκεται με άξιοπρέπεια άντίπαρ στους καλλιτέχνες. Προχθές ο κ. Κοτζιάς πήγε στην Πανελλήνια έκθεση κι' άγόρασε μου είπαν, 800 χιλιάδων δραχμών ταμπλό. Θέλω να ιδώ πότε θα γίνε τό ίδιο και για τό 'Ελληνικό βιβλίο. 'Ενα βραβείο που να άλλαξη άληθινά την οικονομική κατάσταση του συγγραφέα και όχι να τον ταπεινώ-

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.
ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Την παρελθούσαν εβδομάδα εγένετο η έγκατάστασις των γραφείων της Ε.Ο.Ν. άμφοτέρων των Περιφερειακών Διοικήσεων εις τό νέον οίκημα της όδοσ 'Αγίου Θεράποντος. 'Αρμοδίως καταβάλλονται αι δέουσαι προσπάθειαι διά την καλλιτέραν εμφάνισιν της Ε.Ο.Ν. Θηλέων κατά τας έορτάς του Πάσχα. 'Η άκούραστος συνεργάτις κ. 'Αντιγ. Πασχαλίδου εργάζεται προς τουτό με δραστηριότητα.
 — Κατά την τέλειαν των προκριματικών άγώνων της Περιφερειακής Διοικήσεως άρρένων Λέσβου κατηρίσθη όριστικός η άντιπροσωπευτική όμάς της Διοικήσεως η όποία την Μεγάλην Πέμπτην 25ην τρέχοντος άναχωρεί δι' 'Αθήνας. Αι έπιδόσεις εις τόν χρόνον είναι άρκετά ικανοποιητικά ώστε να μάς επιτρέπουν να έλπίζωμεν κατάληψιν μιās καλής σειράς μεταξύ των Περιφερειακών Διοικήσεων της 'Ελλάδος, αΐτινες συμμετέχουν εις τούς Β' πανελληνίους άθλητικούς άγώνας της Ε.Ο.Ν.
 'Ως πληροφορούμεθα η άρχηγία της άποστολής των άθλητών άνετέθη εις τόν Διευθυντήν του άθλητικού τμήματος της Ε.Ο.Ν. κ. Σολωμόν.

“Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στη γνώριμη, την όμορφη άκρογιαλιά με τό μικρό καφεενάκι, με τά κάτασπρα λιτρίδια, με τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες άποτραβηγμένες έξω, σά στεγνά φύκια.
 “Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στο ίδιο μέρος, στην ίδια ζωή, μακριά πιά από την μεγάλη, την πολυθρόνη πολιτεία. 'Ερχεται μονάχη άργά έτσι σάν και τότε από τον άμαξιτό παραλιακό δρόμο κι' άκούει τό κύμα να τραγουδά γλυκά τό παλλό του τό τραγούδι.
 “Ο ήλιος βασιλεύει χρυσός, όλόχρυσος πώς από τά βουνά, ριχνά τις άκτίνες του σά τά λίγα συνειδήσια που έχουν μείνει σάν όλοκάθαρο ούρανο και παίζει σάν σάτυρος μαζί τους. 'Ετσι σάν και τότε... Μονάχη από τον άμαξιτό δρόμο, έρχεται προς τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, πόχουν άποτραβήξει στη στεριά οι ψαράδες. Και ό νεός της τώρα που ξαναβλέπει τό μικρό καφεενάκι, τά κάτασπρα λιτρίδια της άκρογιαλιάς, τά βουνά της 'Ανατολής πέρ' από τη θάλασσα, την ξαναφέρνει πάλι στη ζωή των είκοσι χρονών.
 “Όλοι την έβλεπαν τότε λαχταριστά σά μάτια κι' ήτανε χαρά τους να μιλούνε μαζί της κάθε φορά που την αντίσταναν στην άκρογιαλιά. Τώρα δεν είνε πιά, παρά μιάν γυναίκα με όνειρα που ορβύσανε και με πόθους που πεθάνανε, στην μακρινή πολιτεία, έτσι καθώς περνούσαν οί μέρες πότε άργά και πότε γοργά σά γυρίσματα του χρόνου.
 Βλέπει τά κάτασπρα λιτρίδια της θάλασσας και θαρρεί πως της μιλούν για τά όμορφα της μάτια. Τά βουνά της άνατολής νιώθει να της λέγει για τις όμορφίες της και τότε σάν και τότε... Μικρό λιμανάκι των ψαράδων και οι φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, για τό λιγερό της τό κορμί, για τό όμορφο της πρόσωπο. Και τό κύμα, θαρρεί πως της τραγουδεί τις άγάπες της, τους πόθους της, τά όνειρά της.
 “Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στο ίδιο μέρος, στο ίδιο άκρογιαλί.
 “Ο ήλιος βασιλεύει χρυσός, όλόχρυσος πώς από τά βουνά. 'Ετσι σάν και τότε... Δυό-τρεις βαρκοούλες γυρίζουν από τό ψάρεμα στο μικρό λιμανάκι και ρυτιδώνουν άργά τη θάλασσα, σάν εκείνες τις άέχαστες που έγύριζαν και τότε...
 Τό κύμα πέφτει και ξαναπέφτει σά κάτασπρα λιτρίδια και τραγουδά άδικα που τον παλλό του τό σκοπό, τις άγάπες και τους πόθους που πεθάνανε.
 Τραγουδά γλυκά, ναουριστά τις όμορφίες των είκοσι χρονών και τά όνειρα της γλυκειάς εκείνης έποχής, που ορβύσανε μέσα σέ κάτι βράδια μακρινά, σάν κι' αυτό που έρχότανε πάλι να τυλίξη στο σκοτάδι του, τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, τό μικρό καφεενάκι, τά βουνά της 'Ανατολής πέρα από τη θάλασσα. Ναι, σάν κι' αυτό που έρχότανε να τά τυλίξη όλα στο σκοτάδι του...
 δ. λ.

“Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στη γνώριμη, την όμορφη άκρογιαλιά με τό μικρό καφεενάκι, με τά κάτασπρα λιτρίδια, με τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες άποτραβηγμένες έξω, σά στεγνά φύκια.
 “Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στο ίδιο μέρος, στην ίδια ζωή, μακριά πιά από την μεγάλη, την πολυθρόνη πολιτεία. 'Ερχεται μονάχη άργά έτσι σάν και τότε από τον άμαξιτό παραλιακό δρόμο κι' άκούει τό κύμα να τραγουδά γλυκά τό παλλό του τό τραγούδι.
 “Ο ήλιος βασιλεύει χρυσός, όλόχρυσος πώς από τά βουνά, ριχνά τις άκτίνες του σά τά λίγα συνειδήσια που έχουν μείνει σάν όλοκάθαρο ούρανο και παίζει σάν σάτυρος μαζί τους. 'Ετσι σάν και τότε... Μονάχη από τον άμαξιτό δρόμο, έρχεται προς τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, πόχουν άποτραβήξει στη στεριά οι ψαράδες. Και ό νεός της τώρα που ξαναβλέπει τό μικρό καφεενάκι, τά κάτασπρα λιτρίδια της άκρογιαλιάς, τά βουνά της 'Ανατολής πέρ' από τη θάλασσα, την ξαναφέρνει πάλι στη ζωή των είκοσι χρονών.
 “Όλοι την έβλεπαν τότε λαχταριστά σά μάτια κι' ήτανε χαρά τους να μιλούνε μαζί της κάθε φορά που την αντίσταναν στην άκρογιαλιά. Τώρα δεν είνε πιά, παρά μιάν γυναίκα με όνειρα που ορβύσανε και με πόθους που πεθάνανε, στην μακρινή πολιτεία, έτσι καθώς περνούσαν οί μέρες πότε άργά και πότε γοργά σά γυρίσματα του χρόνου.
 Βλέπει τά κάτασπρα λιτρίδια της θάλασσας και θαρρεί πως της μιλούν για τά όμορφα της μάτια. Τά βουνά της άνατολής νιώθει να της λέγει για τις όμορφίες της και τότε σάν και τότε... Μικρό λιμανάκι των ψαράδων και οι φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, για τό λιγερό της τό κορμί, για τό όμορφο της πρόσωπο. Και τό κύμα, θαρρεί πως της τραγουδεί τις άγάπες της, τους πόθους της, τά όνειρά της.
 “Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στο ίδιο μέρος, στο ίδιο άκρογιαλί.
 “Ο ήλιος βασιλεύει χρυσός, όλόχρυσος πώς από τά βουνά. 'Ετσι σάν και τότε... Δυό-τρεις βαρκοούλες γυρίζουν από τό ψάρεμα στο μικρό λιμανάκι και ρυτιδώνουν άργά τη θάλασσα, σάν εκείνες τις άέχαστες που έγύριζαν και τότε...
 Τό κύμα πέφτει και ξαναπέφτει σά κάτασπρα λιτρίδια και τραγουδά άδικα που τον παλλό του τό σκοπό, τις άγάπες και τους πόθους που πεθάνανε.
 Τραγουδά γλυκά, ναουριστά τις όμορφίες των είκοσι χρονών και τά όνειρα της γλυκειάς εκείνης έποχής, που ορβύσανε μέσα σέ κάτι βράδια μακρινά, σάν κι' αυτό που έρχότανε πάλι να τυλίξη στο σκοτάδι του, τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, τό μικρό καφεενάκι, τά βουνά της 'Ανατολής πέρα από τη θάλασσα. Ναι, σάν κι' αυτό που έρχότανε να τά τυλίξη όλα στο σκοτάδι του...
 δ. λ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ
“ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

είνε η μεγάλη επιθεώρησης του παγκοσμίου ρεπορτάζ.
 'Εκλέγει από τά περιοδικά και τας έφημερίδας όλου του κόσμου τις δραματικότερες περιγραφές και τις πεϊό ζωντανές εικόνες του
ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
 κατά ξηράν κατά θάλασσαν και εις τόν άέρα.

“Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στη γνώριμη, την όμορφη άκρογιαλιά με τό μικρό καφεενάκι, με τά κάτασπρα λιτρίδια, με τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες άποτραβηγμένες έξω, σά στεγνά φύκια.
 “Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στο ίδιο μέρος, στην ίδια ζωή, μακριά πιά από την μεγάλη, την πολυθρόνη πολιτεία. 'Ερχεται μονάχη άργά έτσι σάν και τότε από τον άμαξιτό παραλιακό δρόμο κι' άκούει τό κύμα να τραγουδά γλυκά τό παλλό του τό τραγούδι.
 “Ο ήλιος βασιλεύει χρυσός, όλόχρυσος πώς από τά βουνά, ριχνά τις άκτίνες του σά τά λίγα συνειδήσια που έχουν μείνει σάν όλοκάθαρο ούρανο και παίζει σάν σάτυρος μαζί τους. 'Ετσι σάν και τότε... Μονάχη από τον άμαξιτό δρόμο, έρχεται προς τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, πόχουν άποτραβήξει στη στεριά οι ψαράδες. Και ό νεός της τώρα που ξαναβλέπει τό μικρό καφεενάκι, τά κάτασπρα λιτρίδια της άκρογιαλιάς, τά βουνά της 'Ανατολής πέρ' από τη θάλασσα, την ξαναφέρνει πάλι στη ζωή των είκοσι χρονών.
 “Όλοι την έβλεπαν τότε λαχταριστά σά μάτια κι' ήτανε χαρά τους να μιλούνε μαζί της κάθε φορά που την αντίσταναν στην άκρογιαλιά. Τώρα δεν είνε πιά, παρά μιάν γυναίκα με όνειρα που ορβύσανε και με πόθους που πεθάνανε, στην μακρινή πολιτεία, έτσι καθώς περνούσαν οί μέρες πότε άργά και πότε γοργά σά γυρίσματα του χρόνου.
 Βλέπει τά κάτασπρα λιτρίδια της θάλασσας και θαρρεί πως της μιλούν για τά όμορφα της μάτια. Τά βουνά της άνατολής νιώθει να της λέγει για τις όμορφίες της και τότε σάν και τότε... Μικρό λιμανάκι των ψαράδων και οι φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, για τό λιγερό της τό κορμί, για τό όμορφο της πρόσωπο. Και τό κύμα, θαρρεί πως της τραγουδεί τις άγάπες της, τους πόθους της, τά όνειρά της.
 “Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στο ίδιο μέρος, στο ίδιο άκρογιαλί.
 “Ο ήλιος βασιλεύει χρυσός, όλόχρυσος πώς από τά βουνά. 'Ετσι σάν και τότε... Δυό-τρεις βαρκοούλες γυρίζουν από τό ψάρεμα στο μικρό λιμανάκι και ρυτιδώνουν άργά τη θάλασσα, σάν εκείνες τις άέχαστες που έγύριζαν και τότε...
 Τό κύμα πέφτει και ξαναπέφτει σά κάτασπρα λιτρίδια και τραγουδά άδικα που τον παλλό του τό σκοπό, τις άγάπες και τους πόθους που πεθάνανε.
 Τραγουδά γλυκά, ναουριστά τις όμορφίες των είκοσι χρονών και τά όνειρα της γλυκειάς εκείνης έποχής, που ορβύσανε μέσα σέ κάτι βράδια μακρινά, σάν κι' αυτό που έρχότανε πάλι να τυλίξη στο σκοτάδι του, τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, τό μικρό καφεενάκι, τά βουνά της 'Ανατολής πέρα από τη θάλασσα. Ναι, σάν κι' αυτό που έρχότανε να τά τυλίξη όλα στο σκοτάδι του...
 δ. λ.

“Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στη γνώριμη, την όμορφη άκρογιαλιά με τό μικρό καφεενάκι, με τά κάτασπρα λιτρίδια, με τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες άποτραβηγμένες έξω, σά στεγνά φύκια.
 “Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στο ίδιο μέρος, στην ίδια ζωή, μακριά πιά από την μεγάλη, την πολυθρόνη πολιτεία. 'Ερχεται μονάχη άργά έτσι σάν και τότε από τον άμαξιτό παραλιακό δρόμο κι' άκούει τό κύμα να τραγουδά γλυκά τό παλλό του τό τραγούδι.
 “Ο ήλιος βασιλεύει χρυσός, όλόχρυσος πώς από τά βουνά, ριχνά τις άκτίνες του σά τά λίγα συνειδήσια που έχουν μείνει σάν όλοκάθαρο ούρανο και παίζει σάν σάτυρος μαζί τους. 'Ετσι σάν και τότε... Μονάχη από τον άμαξιτό δρόμο, έρχεται προς τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, πόχουν άποτραβήξει στη στεριά οι ψαράδες. Και ό νεός της τώρα που ξαναβλέπει τό μικρό καφεενάκι, τά κάτασπρα λιτρίδια της άκρογιαλιάς, τά βουνά της 'Ανατολής πέρ' από τη θάλασσα, την ξαναφέρνει πάλι στη ζωή των είκοσι χρονών.
 “Όλοι την έβλεπαν τότε λαχταριστά σά μάτια κι' ήτανε χαρά τους να μιλούνε μαζί της κάθε φορά που την αντίσταναν στην άκρογιαλιά. Τώρα δεν είνε πιά, παρά μιάν γυναίκα με όνειρα που ορβύσανε και με πόθους που πεθάνανε, στην μακρινή πολιτεία, έτσι καθώς περνούσαν οί μέρες πότε άργά και πότε γοργά σά γυρίσματα του χρόνου.
 Βλέπει τά κάτασπρα λιτρίδια της θάλασσας και θαρρεί πως της μιλούν για τά όμορφα της μάτια. Τά βουνά της άνατολής νιώθει να της λέγει για τις όμορφίες της και τότε σάν και τότε... Μικρό λιμανάκι των ψαράδων και οι φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, για τό λιγερό της τό κορμί, για τό όμορφο της πρόσωπο. Και τό κύμα, θαρρεί πως της τραγουδεί τις άγάπες της, τους πόθους της, τά όνειρά της.
 “Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στο ίδιο μέρος, στο ίδιο άκρογιαλί.
 “Ο ήλιος βασιλεύει χρυσός, όλόχρυσος πώς από τά βουνά. 'Ετσι σάν και τότε... Δυό-τρεις βαρκοούλες γυρίζουν από τό ψάρεμα στο μικρό λιμανάκι και ρυτιδώνουν άργά τη θάλασσα, σάν εκείνες τις άέχαστες που έγύριζαν και τότε...
 Τό κύμα πέφτει και ξαναπέφτει σά κάτασπρα λιτρίδια και τραγουδά άδικα που τον παλλό του τό σκοπό, τις άγάπες και τους πόθους που πεθάνανε.
 Τραγουδά γλυκά, ναουριστά τις όμορφίες των είκοσι χρονών και τά όνειρα της γλυκειάς εκείνης έποχής, που ορβύσανε μέσα σέ κάτι βράδια μακρινά, σάν κι' αυτό που έρχότανε πάλι να τυλίξη στο σκοτάδι του, τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, τό μικρό καφεενάκι, τά βουνά της 'Ανατολής πέρα από τη θάλασσα. Ναι, σάν κι' αυτό που έρχότανε να τά τυλίξη όλα στο σκοτάδι του...
 δ. λ.

“Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στη γνώριμη, την όμορφη άκρογιαλιά με τό μικρό καφεενάκι, με τά κάτασπρα λιτρίδια, με τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες άποτραβηγμένες έξω, σά στεγνά φύκια.
 “Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στο ίδιο μέρος, στην ίδια ζωή, μακριά πιά από την μεγάλη, την πολυθρόνη πολιτεία. 'Ερχεται μονάχη άργά έτσι σάν και τότε από τον άμαξιτό παραλιακό δρόμο κι' άκούει τό κύμα να τραγουδά γλυκά τό παλλό του τό τραγούδι.
 “Ο ήλιος βασιλεύει χρυσός, όλόχρυσος πώς από τά βουνά, ριχνά τις άκτίνες του σά τά λίγα συνειδήσια που έχουν μείνει σάν όλοκάθαρο ούρανο και παίζει σάν σάτυρος μαζί τους. 'Ετσι σάν και τότε... Μονάχη από τον άμαξιτό δρόμο, έρχεται προς τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, πόχουν άποτραβήξει στη στεριά οι ψαράδες. Και ό νεός της τώρα που ξαναβλέπει τό μικρό καφεενάκι, τά κάτασπρα λιτρίδια της άκρογιαλιάς, τά βουνά της 'Ανατολής πέρ' από τη θάλασσα, την ξαναφέρνει πάλι στη ζωή των είκοσι χρονών.
 “Όλοι την έβλεπαν τότε λαχταριστά σά μάτια κι' ήτανε χαρά τους να μιλούνε μαζί της κάθε φορά που την αντίσταναν στην άκρογιαλιά. Τώρα δεν είνε πιά, παρά μιάν γυναίκα με όνειρα που ορβύσανε και με πόθους που πεθάνανε, στην μακρινή πολιτεία, έτσι καθώς περνούσαν οί μέρες πότε άργά και πότε γοργά σά γυρίσματα του χρόνου.
 Βλέπει τά κάτασπρα λιτρίδια της θάλασσας και θαρρεί πως της μιλούν για τά όμορφα της μάτια. Τά βουνά της άνατολής νιώθει να της λέγει για τις όμορφίες της και τότε σάν και τότε... Μικρό λιμανάκι των ψαράδων και οι φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, για τό λιγερό της τό κορμί, για τό όμορφο της πρόσωπο. Και τό κύμα, θαρρεί πως της τραγουδεί τις άγάπες της, τους πόθους της, τά όνειρά της.
 “Υστερ' από τόσα χρόνια!... Πάλι στο ίδιο μέρος, στο ίδιο άκρογιαλί.
 “Ο ήλιος βασιλεύει χρυσός, όλόχρυσος πώς από τά βουνά. 'Ετσι σάν και τότε... Δυό-τρεις βαρκοούλες γυρίζουν από τό ψάρεμα στο μικρό λιμανάκι και ρυτιδώνουν άργά τη θάλασσα, σάν εκείνες τις άέχαστες που έγύριζαν και τότε...
 Τό κύμα πέφτει και ξαναπέφτει σά κάτασπρα λιτρίδια και τραγουδά άδικα που τον παλλό του τό σκοπό, τις άγάπες και τους πόθους που πεθάνανε.
 Τραγουδά γλυκά, ναουριστά τις όμορφίες των είκοσι χρονών και τά όνειρα της γλυκειάς εκείνης έποχής, που ορβύσανε μέσα σέ κάτι βράδια μακρινά, σάν κι' αυτό που έρχότανε πάλι να τυλίξη στο σκοτάδι του, τις φρεσκοβαμμένες βαρκοούλες, τό μικρό καφεενάκι, τά βουνά της 'Ανατολής πέρα από τη θάλασσα. Ναι, σάν κι' αυτό που έρχότανε να τά τυλίξη όλα στο σκοτάδι του...
 δ. λ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η Εδρώπη διέχεται μεγάλας σιγμάς. Τά πολεμικά γεγονότα επιυλλίσσονται τό να κατόπιν του άλλου και ή σύρραξι των Δυνάμεων δλοίνα ναθίσταται σφοδρότερα. Άλλά κατά την κρίσιμον αυτήν κατάστασιν δλόκληρος ή Έλλάς συνεχίζει τό εθνηκόν έργον της έσωτερικής της αναπλάσεως κατά τον πλέον αξιοπαιών τρόπον. Και είνε σήμερον περισσότερον σπουδαίον τό γεγονόσ διέ δλοι οι Έλληνες απ' άκρου εις άκρον της Χώρας πειθαρχούν ήνωμένοι πρὸς την Α. Μ. τον Βασίλεα και την Έθνικήν Κυβέρνησιν. Υπό τας συνθήκας υπὸ τας οποίας διατελεί κατά την περίοδον αυτήν ή Εδρώπη, πρέπει να προτανεύη εις τον λαόν τό πνεύμα της φρονήσεως της ενόχτου και της πειθαρχίας. Εδυνχώς δλοι οι Έλληνες δέν πρέπει σήμερον τίποτε άλλο από τό να ασχολούνται άποικιστικώς και μόνον εις τά έργα των με την βεβαίότητα διέ άγρυπνεί διέ τά συμφέροντα των και διέ την χώραν δλοκληρον ή Έθνικήν Κυβέρνησιν.

Εισερχόμεθα από σήμερον εις τας Άγιαις ήμέρας της Μεγάλης Έβδομάδος. Δέν υπάρχει λοιπόν άμφιβολία διέ δλοι άνεξαιρέτως θά συναισθανθώμεθ και πάλιν βαθύτατα τά θρησκευτικά μας καθήκοντα και θά σπεύσωμεν εις τούς Ναούς διέ την παρακολούθησιν της άκολουθίας των Άγίων Παθών. Τοτό όμως δέν είνε άρκέτον διέ έκείνους οι όποιοι θέλουν να είνε και όχι μόνον να λέγωνται χριστιανοί. Είνε όποχρώως έλλων των δυναμένων να έλθουν άρωγοί κατά τας ήμέρας του Πάσχα εις τούς πτωχούς και τούς άπόρους. "Ας μη διαφεύγει τό καθήκον τοτό την προσοχήν των εύπόρων συμπολιτών.

Και οι άποροι φυλακισμένοι και ό άποροι και άπροστέυτος μαθητής και ή άρρωστη μητέρα δέν πρέπει να διέλθουν τας εορτάς του Πάσχα με στέρησιν. "Ας προσφέρουν πρόθυμα όσοι συναισθάνονται τον πόνον της δυστυχίας και έχουν την οικονομικήν εδχρείαν και τά μέσα να έλθουν άρωγοί εις τούς πόνοντας έστω και με θυσιάν οίανδήποτε. Θά είνε τοτό ή καλλίτερα ίκανοποίησις διέ την εκτέλεσιν του κυριότερου ανθρωπιστικού καθήκοντος.

Με αληθινήν χαράν οι επαγγελματίαι και βιοτέχνηαι της νήσου μας έπληροφόρησαν την δημοσίευσιν του σχετικού "Αναγκαστικού Νόμου διέ την ίδρυσιν ιδιαίτερου έπιμελητηρίου. Με τον τρόπον αυτόν θά έξυπηρετηθούν άσφαλέστερα οι επαγγελματίαι, αλλά και ό έμπορικός και βιομηχανικός μας κόσμος, εφόσον διέ τό έπερχόμενον διαχωρισμό θά άνταποκριθούν καλλίτερον εις τά συμφέροντα και των δύο τάξεων τά δύο έπιμελητήρια.

Μεσα εις τό τόσα άλλα έργα μικρά και μεγάλα που άπασχολούν την Δημοτικήν μας άρχην και που πρόκειται να άρχίσουν εϋθὺς ως έγκριθη ό νέος δημοτικός προϋπολογισμός συγκαταλέγονται και οι δρόμοι της πόλεως μερικά των οποίων έχουν ανάγκην άμέσου έπισκευής. Οι δρόμοι αυτοί είνε γνωστοί και θά έχουν έπισημανθή άσφαλως από την Δημοτικήν Άρχην. Υποθέτομεν διέ μεταξὺ τούτων θά είνε και τό τμήμα του δρόμου από Μαύρα Σίδερα μέχρι του Βοστανείου Νοσοκομείου. Πρόκειται περί ενός τμήματος που ενδ' έξυπηρετεί εκτός των κατοίκων του Χάλικου και τούς μεταβαίνοντας εις τό Νοσοκομείον, είνε εν τοσούτοις σέ κακά χάλια.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

Α'. Πολλάκις διευτυπώθησαν παράπονα τόσον προφορικώς όσον και γραπτώς από των σπηλών των εφημερίδων μας διαιτί παραμελείται χάριν του ποδοσφαίρου ό κλασσικός άθλητισμός ό όποιος, από πάσης άπόψεως, είνε ό ευγενέστερος κλάδος του Άθλητισμού και άποτελεί πολύτιμον κληρονομίαν τωνπρογόνων μας.

Ερώτημα λογικόν και δικαίον διέ έκείνους οι όποιοι έπειδή εύρίσκονται έξω από την πραγματικότητα είνε φυσικόν να μη γνωρίζουν τας πραγματικώς συνθήκας υπό τας οποίας κατορθώνουν μόλις να διαβιούν οι άθλητικοί μας Σύλλογοι.

Κανείς βέβαια δέν άρνείται διέ με τ' άθλήματα του στίβου οι νεαροί μας άθληταί διαμορφώνουσιν μετρίκα και ήκαλλιγράμμα σώματα, τά όποια όι μεγάλοι της άρχαιοτήτος καλλιτέχναι της σμίλης έχοντες ως πρότυπα έδημιούργησαν τ' άθάνατα άριστουργήματά των, διέ ή αναπτυσσομένη άμιλλα εις τούς άγώνας στίβου περιορίζεται άυστηρώς μέσα εις τά καθάρως άθλητικά πλαίσια, άπαραίτητος όρος διέ την δημιουργίαν άθλητικού ήθους διέ οι άγώνες δρόμου είνε έξόχως συναρπαστικά και θεαματικώτατα άγωνίσματα τ' άλλατα, αι ρίψεις κλπ.

Όυτε και άπέλιπε ποτέ ή σφοδρά έπιθυμία από τούς άθλητικούς μας παράγοντας να δημιουργήσουν κινήσιν στίβου και να δημιουργήσουν άθλητάς όληκίς με έπίδοσεις έξαιρετικές, αι όποια να τιμούν και τό νησί μας. Όπωςδηποτε, οι λόγοι διέ τούς όποιους δέν ήδυνήθημεν, παρά τας καταβληθείσας κατά καιρούς φιλοτίμους προσπάθειαις, να έχωμεν διαρκή κινήσιν άθλητισμού στίβου είνε κυρίως δύο :

Πρώτον, λόγοι οικονομικοί και δεύτερον λόγοι μη ύπαρξεως καλού γυμναστηρίου.

Από του 1923 μέχρι του 1927 είχομεν ζωηράν, όπωσδηποτε, κινήσιν κλασσικού άθλητισμού, διέ εδμιουργήθη σημαντικός αριθμός άθλητών με καλώς και ύπολογισίμους έπίδοσεις. Τότε όμως, εκτός της πίστεως κα' της αγάπης που διέκρινον τούς πρωτοπόρους εκείνους που εδμιούργησαν την κινήσιν αυτήν, ό οργανωτής τότε Παλλεσβιακός Γυμναστικός Σύλλογος έπεχορηγείτο από τον Δήμον μας, με 15 έως 25 χιλιάδας δραχμών ετησίως εκτός βεβαίως της έπιχορηγήσεως του Κορυθαλενίου Κληροδοτήματος με τό όποιον ό Σ.Ε.Γ.Α.Σ. έπιχορηγεί ακόμη τά Άθλητικά Σωματεία τά όποια έπιδεικνύουν έξαιρετικήν άθλητικήν κινήσιν.

Πέρυσιν τά Σωματεία μας, των οποίων τά ταμεία είνε πενιχρότατα, δέν ήδυνήθησαν ούτε μίαν φοράν να οργανώσουν άθλητικούς άγώνας διέτι δέν ήδυνήθησαν να έξεύρουν ούτε καν τ' άπαραίτητα έξοδα πρὸς οργανώσιν αυτών.

Και είνε γνωστόν διέ ή οργανώσις άθλητικών άγώνων είνε, όπωσδηποτε, πολυδάπανος.

Η μη ύπαρξις καλού γυμναστηρίου με άθλητικάς εγκαταστάσεις μονίμως και καλώς συντηρούμενα είνε ό άλλος σημαντικός λόγος, ό όποιος την οργανώσιν εκάστοτε των άθλητικών άγώνων καθιστά προβληματικήν. Μεσα στα χωράφια διαρκής και ύπολογισίμος άθλητική κινήσιν δέν δύναται να

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΟΥ

ΕΝΑ ΒΛΑΒΕΡΟ ΕΝΤΟΜΟ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ ΚΤΛ.
Η ΚΑΡΑ-ΦΑΤΜΕ (AGROTIS SEGETUM)
ΖΗΜΙΕΣ—ΒΙΟΛΟΓΙΑ—ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ

Οι περισσότεροι γεωργοί μας έξέρουν από προσωπική πείρα τις μεγάλες ζημιές που κάνει ή Καρά Φατμέ στα φυτάνια του καπνού και της τομάτας, καθώς και στα νεαρά φυτά της πατάτας της κοκκινόριζας, του λάχανου, της λαχανίζας κτλ.

Θά υπάρχουν πολλοί που άναγκάστηκαν να ξεναθάσουν παραπάνω από μία φορά φυτάνια κατεστραμμένα από την Καρά-Φατμέ.

Η Καρά Φατμέ είνε μια κάμπια ίσαμε μισό πόνο μεγάλη με χρώμα σκοθρο, πάνω κάτω σαν της γής και με τρείς γρομμές άνοιχτόχρωμες από τη μια άκρη του σώματος ως την άλλη. Η μεσαία γραμμή είνε πείδι ξενοχίτη. Τό κεφάλι της είνε μαυροθρόο γι' αυτό και τη λένε Καρά-Φατμέ. Την Καρά Φατμέ την γεννά μια πεταλούδα που φαίνεται την άνοιξη κατά τά τέλη του Άπριλίου με αρχές του Μάη. Η πεταλούδα αυτή γεννά τά αυγά της στο χώμα ή κοντά στή ρίζα των φυτών που άνα φέρουμε.

Σέ καμιά δεκαριά μέρες βγαίνουν οι κάμπιες που περιγράφουμε. Την ήμέρα κάθονται κουλουρισμένες μέσα στή γή κάτω από πέτρες κτλ. και τη νύχτα βγαίνουν για φαί. Κατατρώνε τις ρίζες των φυτών και μάλιστα τον λαϊμό.

Ζούν ένα μήνα κι' ύστερα χώνονται πείδι βαθειά στο χώμα και κάνουν τό κουκούλι τους από τό όποιο σε δώδεκα μέρες, βγαίνει ή πεταλούδα. Από τά αυγά της θά βγούν πάλι κάμπιες μέσα στον Ιούλιο που θά ξεχειμωνιάσουν για να γίνουν πεταλούδες την άνοιξη της άλλης χρονιάς.

Απ' αυτά που είπαμε βλέπουμε διέ ή Καρά-Φατμέ έχει δύο γενιές το χρόνο. Η ζημιά γίνεται από την κάμπια που την έχουμε από τά μέσα του Μάη ως τά μέσα του Ιούνη και από τά μέσα του Ιούλη ως την άνοιξη. Μόνο απ' αυτά τ' άνω να καταλάβη κανείς

δημιουργηθί. Διέ την καλήν έπισκευήν των άθλητικών εγκαταστάσεων του Παλλεσβιακού έδαπανάντο εκάστοτε χιλιάδες δραχμών. Όσάκις δέ έπρόκειτο να οργανωθούν νέοι άγώνες ή ριζική έπισκευή ήτο πάντοτε άναγκαία.

Φυσικώς λοιπόν τώ λόγω οι Σύλλογοι μας, διέ λόγους οικονομικούς, εύρίσκοντο συχνά εν άδυναμία να οργανώνουν τούς καθιερωμένους άγώνας στίβου.

Άλλά τότε και ή δημιουργία άθλητών με ύπολογισίμους έπίδοσεις είνε άδύνατος, άφ' ενός μεν διότι οι συχνοί άγώνες, κυρίως, δημιουργούν και άναδεικνύουν τούς καλούς άθλητάς, άφ' έτέρου δέ διότι ή άκαταστασία αυτή περί την οργανώσιν άγώνων, κατά τούς όποιους μόνον εύρίσκον ήθικην ίκανοποίησιν οι φιλότιμοι άθληταί προξενεί εις αυτούς άπογοήτευσιν.

Η άποκαρδίωσις αυτή άρραίνει τας τάξεις των άθλητών και τούς άπομακρύνει εκ του στίβου. Άνευ δέ καλών άθλητών δέν δύναται και να δημιουργηθί ύπολογισίμος άθλητική κινήσις.

Βέλλας

πόσο μεγάλη ζημιά έχουμε από τό καταστρεπτικό τοτό έντομο. Η Καρά Φατμέ έχει κάμποσους έχθρούς άνάμεσα στην τάξη των έντόμων, όχι όμως αρκετά άπο-ελεσματικούς για να μάζ την καταστρέψουν.

Για την καταπολέμησή της οι έντομολόγοι μάζ συμβούλευαν ως τόρα μονάχα να μαζεύουμε τις κάμπιες και να τις σκοτώνουμε. Τό μέσο βέβαια αυτό μπορούμε να τό χρησιμοποιήσουμε ως πείδι πρόχειρο όταν έχουμε πολύ μικρή έκταση και λίγη σχετικώς προσβολή.

Είναι μερικώς χρίνια τόρα που στην Ίταλία εφαρμόζουν με καλώς άποτελέσματα τη μέθοδο του έντομολόγου Μαλενόττι.

Η μέθοδος στήλζεται σε δηλητηριασμένα δολώματα που κατασκευάζονται με τις ακόλουθες αναλογίες :

- 1) Ήλιτρο από σιτάρι 0κ. 1.
- 2) Νερό 0κ. 1.
- 3) Πράσινο των Παρισίων δρ. 20.

Διαλύουμε τό πράσινο των Παρισίων μέσα στο νερό και με αυτό μουσκίζουμε τό πύργο.

Απομακρύνουμε λίγο χώμα από τις ρίζες των φυτανιών, ρίχνουμε τό δολωμα που παρασκευάσαμε κατά τον παραπάνω τρόπο και κατόπι τό ξενασινάζουμε με χώμα έλαφρά. Τό πράσιν των Παρισίων λέγεται άλλως και πράσινο της Οθρανίας και είνε οξικαρσενιούδης χαλκός. Είναι δηλητηρίο και γι' αυτό χρειάζονται άυστηρές προφυλάξεις. Να μην έγγίση τό φάρμακο στα χέρια μας αν έχουμε έστω και μικρές γρατζουνιές. Να πλύνουμε καλώς τά χέρια μας ύστερα από την παρασκευή του δολώματος και τη τοποθέτησή του. Να μη μπαίνουν κόττες κλπ. στο μέρος που βάζουμε τά δολώματα. Να βάλουμε σιγάχτρα όπου μπήκαν δολώματα για να μη ψυφώσουν από δηλητηριασμένες κάμπιες τά πουλιά που είναι χρήσιμα στή Γεωργία.

Ο Ειδικός

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρεται εις γνώσιν της άξιότιμου πελατίας μας και του άξιότιμου Λεσβιακού Κοινοβ' εν γένει, όπως τά πρὸς τέλειον και άνογον καθαρισμόν άποστελλόμενα φορέματα, άποστέλλει πρὸς τά εν τή δδφ' Άγίων Άποστόλων άρ. 15 άτμοβαφεία και καθαριστήρια Θ. Κουτσουμπή όπου εδρεύει και ή Διεύθυνσις των τμημάτων του εν λόγω καταστήματος, συνεννοείται δέ απ' εϋθείας και προσωπικώς με την Διεύθυνσιν, εν επιθυμεί να επιτύχη καθάρισμα τέλειον και βαφήν απαράμιλλον και εργασία έπιμελημένην και ύποδειγματικήν. Άπευθυνόμενοι απ' εϋθείας πρὸς την Διεύθυνσιν των άτμοβαφείων Θ. Κουτσουμπή οι κ. κ. πελάται μας θά παραλαμβάνωσι τά φορέματα των συμφώνως πρὸς τας ύποδείξεις των.

Τότε και μόνον θά έχωσι αι ήγγυημένον καθαρισμόν και βαφήν αξιοθαύναστον εις τά φορέματά των. Ταύτα πρὸς πρόβλησιν παρεξηγήσεων.

Έκ της Διευθύνσεως των άτμοβαφείων και στεγνωκαθαριστηρίων Θ. ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΗ Όδός Άγίων Άποστόλων Τηλέφωνον 4-68

ΑΠΟ ΤΑ ΜΥΣΤΕΓΝΑ

ΜΥΣΤΕΓΝΑ — Άπριλιος. Τό γραφικό μας χωριουδάκι που τό περιβάλλει πραοσία βλάστησις και τό χαρακτηρισίζει μια όμορφη και άγνή ζωή έχει πολλά αξιοπαρατήρητα τοπεία σε όλη του την περιφέρεια. Οι κάτοικοι των Μυστεγνών δέν είνε βέβαια περισσότεροι των χιλίων πεντακοσίων, τούς διακρίνει όμως εϋσυνειδησία στις δουλειές των και γενικά στή δράση των στο ύπαιθρο Όσοι έπισκέπτονται τό χωριό με την άνοιξη, μιλούν πάντα με ένθουσιασμό για τούς γραφικούς του λοφίσκους από τούς όποιους φαίνεται ό άπέραντος έλαιώνας που εκτείνεται ως τη θάλασσα και πέρα μακριά στήν ανατολή ή πόλις του Άϊβαλιού που σφανταί κατάσπρη πίσω από τά χαριτωμένα νησάκια της. Από τούς λοφίσκους των Μυστεγνών άπολαμβάνει ό έπισκέπτης και τό θέαμα του κάμπου, όπου κατεβαίνουν οι κάτοικοι του χωριού τό καλοκαίρι και παραθερίζουν. Τά βράδια ό κόσμος συγκεντρώνεται στα παραλιακά καφενεδάκια όπου ή κινήσις είνε αξιόλογη. Πολλοί παραθερισταί κατεβαίνουν και στον «Κάλαμο» με τό κατακαθαρνο καφενεδάκι και την άπολαυστική άκρογιαλιά.

Πρόεδρος της κοινότητος Μυστεγνών είνε ό αγαπητός σε όλόκληρο τον πληθυσμό του χωριού κ. Εϋθύμιος Χ' Λάμπρου, άνθρωπος με ζωτικότητα, δραστηριότητα και δημιουργικότητα. Ο κ. Εϋθύμιος Χ' Λάμπρου συνεργαζόμενος με τούς καθ' όλα άνταξιους κοινοτικούς συμβούλους κ. κ. Γρηγ. Σταυράκη, Κωνστ. Ήλιαν, Εϋστρ. Κωνσταντινίδην και Θεόδωρ. Σαρρήν, φροντίζει πάντοτε διέ τά γενικά συμφέροντα της κοινότητος. Τό χωριό μας βέβαια δέν έχει και τόσον μεγάλον προϋπολογισμό για να προβή εις την εκτέλεσιν

σημαντικών έργων, άπο-αται όμως εις αυτό τό πνεύμα της καλής εργασίας και της περισυλλογής. Ένα από τά ζητήματα που άπασχολούν τούς κοινοτάρχους είνε ή κατασκευή μεγάλης πλατείας εις τό κέντρον της κομπόλεως. Διέ τό έργον τοτό έχει έγγραφηδίκον κονδύλιον εις τον νέον προϋπολογισμόν και ήμπορομεν να έλπίζωμεν διέ θά άρχιση συντόμως ή εκτέλεσις του. Η μεγάλη αυτή πλατεία εις τό μέσον της άγοράς θά προσδώση καινούργια όψη εις τό χωριό μας. Όταν έξ άλλου έπισκευασθούν και οι δρόμοι θά γίνη ακόμη ώραιότερο και θά δινή την έντύπωση κομποπόλεως άρκετά έξωρασίμενης.

Τά Μυστεγνά έχουν και έξατάξιο Δημοτικό σχολείο, διευθυντής του όποιου είνε ό άριστος εκπαιδευτικός κ. Πάτροκλος Ταλέλλης. Εις την προοδευτικότητα του κ. Ταλέλλη όφείλει ό πληθυσμός του χωριού πολλά. Παράλληλα πρὸς την λαμπράν εκπαιδευτική του δράσιν έχει να επιδείξη και άλλη αξιόλογη εργασία εις τας τάξεις της Ε.Ο.Ν. Η συγκρότησις άλλως τε που παρουσίασε ή Έθνική Νεολαία των Μυστεγνών, του Βαλτιζίκιου της Κάμης και της Πηγής κατά τον εορτασμόν της 25ης Μαρτίου καταδεικνύει τό αποτέλεσμα της οργανωτικής προσπάθειας του κ. Ταλέλλη, του μοναδικού μας τετράρχου. Ένα από τά έργα που άπασχολούν σήμερα την Έθνική Νεολαία Μυστεγνών είνε και ή ύποδειγματική καλλιέργεια του σχολικού κήπου και ή καλλιέργεια σιτηρών με γραμμική σπορά.

Με όλίγας λέξεις χάρις εις τούς κοινοτάρχους και τον Διευθυντήν του σχολείου τά Μυστεγνά έχουν να επιδείξουν ένα έργον πολύ φωτεινόν και γόνιμον.

Γ. Κ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλούνται όσοι δέν λαμβάνουν τό φύλλον μας και έπιθυμούν να έγγραφον συνδρομηταί να καθιστούν τοτό γνωστόν εις τά Γραφεία μας Γιάννη Δελή 20 (Πάροδος δδου Σαπφούς).

Έκ της Διευθύνσεως

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ Κ. ΣΑΝΙΔΗΣ ΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται εις τό Ίατρείον του 9-12 π. μ. και 3-5 μ. μ. Όδός Κεντρικής Άγοράς παρά τό Πηγαδάκι Άριθ. Τηλεφ. 6-70

Όσοι γνωρίζουν να φροντίζουν διέ την συντήρησιν των δόντων των, χρησιμοποιούν πάντοτε

ΜΟΝΟΝ "ΚΟΛΥΝΟΣ,"

ΜΥΡΟΠΟΛΕΙΟΝ Η "ΑΝΟΙΞΙΣ," Ε. Χ' ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ
(Έναντι Κατ, Βαλετοπούλου)

Κολώνιες, Λοσιόν, Άρώματα εις φιαλλίδια και χύμα, Κρέμες προσώπου εις βαζάκια, και σωληνάκια, Μπριλαντίνες εις σωληνάκια και χύμα. Ποδρες εις κυτία και εις χύμα. Άνθόνερο, Ροδόσταγμα Χίου, Λοσιόν προσώπου, Βαφές μαλλιών, Κραγιόν χειλέων και όφθαλμών, Ρουζ προσώπου, Κασετίνες κομπλέ, Όδοντόκρεμες και Βουρτσάκια, Είδη κουρέων και κομμωτηρίων, Έσοάνς (Sans also I) Έσοάνς Ζαχαροπλαστικής, Χρώματα άλβαβή και πάν ό,τι άφορά την ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑΝ και τον Καλλωπισμόν εις πλουσιωτάτην συλλογήν και εκλεκτάς ποιότητας των καλύτερων ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ και ΕΓΧΩΡΙΩΝ Έργοστασίων.

Έχουμε πάντοτε τας καλυτέρας τιμάς χονδρικής και λιανικής πώλησεως.

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ ΜΑΝΩΛΗ ΠΟΛΥΖΩΝΗ & ΝΤΟΡΗ ΚΑΖΑΚΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΑΠΦΟΥΣ 30

Έχουμε τά καλλίτερα φάρμακα διέ Περμανάντ. Στο κομμωτήριό μας μοντέρνο χτένισμα, βαφές, περούκες, σινιόν, κοτσιδες κλπ. Έργασία έπιμελημένη που προλεί τον θαυμασμό. Έπισκεφθήτε τό κομμωτήριό μας.

